TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2019. gada 3. jūlijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Priekšnodokļa atskaitīšana – Dotāciju fonda, kas veic ieguldījumus ar mērķi segt nodokļa maksātāja pakārtoti veikto darījumu kopējās izmaksas, pārvaldības izmaksas – Pieskaitāmās izmaksas

Lietā C-316/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu departaments), Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 26. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 14. maijā, tiesvedībā

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

pret

The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs F. Biltšens [*F. Biltgen*], tiesneši K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] (referents) un L. S. Rosi [*L. S. Rossi*],

ģenerāladvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge* vārdā – *S. Moore* un *A. Hitchmough, QC, B. Belgrano, barrister*, kā arī *A. Brown, advocate*,

– Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *F. Shibli* un *R. Fadoju*, pārstāvji, kuriem palīdz *K. Beal, QC*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *R. Lyal* un *A. Armenia*, pārstāvji,

ņemot vērā lēmumu, kas pieņemts pēc ģenerāladvokātes uzklausīšanas, izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "PVN direktīva") 168. panta a) punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs* (Ieņēmumu un muitas dienests, Apvienotā Karaliste) (turpmāk tekstā – "nodokļu administrācija") un *The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge* (turpmāk tekstā – "Kembridžas Universitāte") par šīs administrācijas atteikumu atskaitīt pievienotās vērtības nodokli (PVN) par izmaksām saistībā ar ieguldījumu darbībām, uz kurām neattiecas PVN direktīva, bet no kurām gūtie ieņēmumi ir izmantoti, lai segtu šīs universitātes darbības kopējās izmaksas.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Sestā direktīva

3 Padomes Sestā direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Sestā direktīva") 17. panta 2. punkta a) apakšpunktā bija paredzēts:

"Ja preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto ar nodokli apliekamiem darījumiem, viņam ir tiesības atskaitīt no nodokļa, kurš viņam jāmaksā:

a) [PVN], kas maksājams vai samaksāts par precēm vai pakalpojumiem, kurus viņam jau piegādājis vai sniedzis vai vēl piegādās vai sniegs cits nodokļa maksātājs."

PVN direktīva

4 PVN direktīvas 2. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā ir noteikts:

"PVN uzliek šādiem darījumiem:

a) preču piegādei, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds;

[..]

c) pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds."

5 Šīs direktīvas 9. panta 1. punktā ir noteikts:

""Nodokļa maksātājs" ir jebkura persona, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru saimniecisku darbību, neatkarīgi no šīs darbības mērķa vai rezultāta.

Jebkuru ražotāju, tirgotāju vai pakalpojumu sniedzēju darbību, tostarp kalnrūpniecību, lauksaimniecisku darbību un brīvo profesiju darbību, uzskata par "saimniecisku darbību". Materiāla vai nemateriāla īpašuma izmantošana ar nolūku gūt no tā ilglaicīgus ienākumus jo īpaši ir uzskatāma par saimniecisku darbību."

6 Minētās direktīvas 168. panta a) punktā ir paredzēts:

"Ciktāl preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto darījumiem, par kuriem uzliek nodokli, nodokļa maksātājam ir tiesības tajā dalībvalstī, kurā viņš veic šos darījumus, atskaitīt no nodokļa, par kuru nomaksu viņš ir atbildīgs:

a) PVN, kas attiecīgajā dalībvalstī maksājams vai samaksāts par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, ko tam veicis vai veiks cits nodokļa maksātājs."

Apvienotās Karalistes tiesības

7 *Value Added Tax Act 1994* (1994. gada Likums par pievienotās vērtības nodokli) 1. panta 1. punktā ir noteikts:

"1) [PVN] saskaņā ar šī likuma normām tiek iekasēts,

a) par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu Apvienotajā Karalistē (ieskaitot visu, kas ir uzskatāms par piegādi); [..]."

8 Atbilstoši šī likuma 26. pantam vienīgais atskaitāmais priekšnodoklis ir tas, kas atbilstoši *VAT Regulations 1995* (1995. gada Noteikumi par pievienotās vērtības nodokli) attiecas uz ar nodokli apliekamajām piegādēm, ko veic nodokļa maksātājs, bet tas, kas attiecas uz atbrīvotajām piegādēm, nav atskaitāms. Minētā likuma 26. panta 3. punktā ir noteikts, ka, ja nodokļu maksātājs vienlaikus veic ar nodokli apliekamus darījumus un no nodokļa atbrīvotus darījumus, nodokļu administrācija veic pasākumus, lai nodrošinātu priekšnodokļa taisnīgu un saprātīgu sadali starp ar nodokli apliekamiem darījumiem un no nodokļa atbrīvotiem darījumiem.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

9 Kembridžas Universitāte ir bezpeļņas izglītības iestāde, kas papildus savai pamatdarbībai, kura ir no PVN atbrīvotu izglītības pakalpojumu sniegšana, izdarot pētījumus komercmērķiem, pārdodot publikācijas, sniedzot padomus un veicot atjaunošanas darbus, izmitināšanu, kā arī iekārtu un materiālu nomu, veic arī ar nodokli apliekamus darījumus. PVN, kas priekšnodoklī samaksāts par izmaksām, kuras ir bijušas, lai veiktu vienlaikus ar PVN apliekamus darījumus un atbrīvotus darījumus, saskaņā ar daļējas atbrīvošanas īpašo metodi, ko nodokļu administrācija apstiprinājusi atbilstoši valsts tiesībām, tiek sadalīts starp šiem divu darījumu veidiem.

10 Kembridžas Universitātes darbība daļēji tiek finansēta no ziedojumiem un dotācijām, kas tiek ieguldīti fondā un pēc tam investēti. Šo fondu pārvalda trešā persona. 2009. gada martā šī universitāte, apgalvojot, ka no šī fonda gūtie ieņēmumi ir izmantoti tās darbības kopumā izdevumu finansēšanai, lūdza nodokļu administrācijai atskaitīt PVN par samaksātajām komisijas maksām, kas attiecas uz attiecīgā fonda pārvaldību, par laikposmiem no 1973. gada 1. aprīļa līdz 1997. gada 1. maijam un no 2006. gada 1. maija līdz 2009. gada 30. janvārim.

11 Nodokļu administrācija noraidīja šo lūgumu, pamatojot, ka šīs komisijas maksas esot tieši un ekskluzīvi saistītas ar attiecīgo ieguldījumu darbību, uz ko neattiecoties PVN direktīva. Šī administrācija uzskatīja, ka minētās komisijas maksas katrā ziņā neietilpst ar PVN apliekamu preču vai pakalpojumu pakārtotas piegādes cenā, jo ar no fonda gūtajiem ienākumiem daļēji tiek finansēta šī preču vai pakalpojumu piegāde.

12 Par minētās administrācijas lēmumu Kembridžas Universitāte cēla prasību *First-tier Tribunal* (*Tax Chamber*) (Administratīvā pirmās instances tiesa (Nodokļu lietu palāta), Apvienotā Karaliste). Šī tiesa, uzskatīdama, ka komisijas maksas, kas saistītas ar attiecīgā fonda pārvaldību, ir izdevumi, kuri izdarīti Kembridžas Universitātes saimnieciskajai darbībai, un ka šajā ziņā tās esot pēdējās minētās pieskaitāmo izmaksu daļa, apmierināja Kembridžas Universitātes prasību. Tā kā šo vērtējumu apstiprināja *Upper Tribunal* (*Tax and Chancery Chamber*) (Administratīvā virstiesa (Nodokļu un kanclera kompetences lietu palāta), Apvienotā Karaliste), nodokļu administrācija iesniedza apelācijas sūdzību par šīs pēdējās minētās tiesas nolēmumu *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu palāta), Apvienotā Karaliste).

13 Iesniedzējtiesa norāda, ka attiecīgo ziedojumu un dotāciju ieguldīšana fondā pati par sevi nav saimnieciskā darbība Tiesas judikatūras izpratnē un ka tātad tā neietilpst PVN režīma piemērošanas jomā.

14 Šī tiesa norāda, ka izdevumi, kas saistīti ar komisijas maksām par aplūkotā fonda pārvaldīšanu, varētu būt saistīti ar Kembridžas Universitātes darbību tikai tad, ja var uzskatīt, ka ar sākotnēji sniegto pārvaldības pakalpojumu saistītās izmaksas attiecas uz saimniecisko darbību, kuras atbalstam šis fonds ir izveidots. Tas nozīmētu, ka tiek ignorēta veiktās investīciju darbības neapliekamība, bet ņemtas vērā vienīgi Kembridžas Universitātes piedāvātās ar nodokli apliekamās darbības.

15 Pēc iesniedzējtiesas domām, no Tiesas judikatūras šķietami izriet, ka noteiktos gadījumos izdevumi, kas tiešām tieši attiecas uz ar nodokli apliekamu darbību, PVN nolūkā var tikt uzskatīti par saistītiem ar saimniecisko darbību, kas ir apliekama ar nodokli, veicot to vēlāk.

16 Šādos apstākļos *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu departaments)) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai ir jānošķir no nodokļa atbrīvoti un ar nodokli neapliekami darījumi, lai nolemtu, vai ir atskaitāms PVN, kas radies saistībā ar šādiem darījumiem?

2) Vai tad, ja pārvaldības maksa ir radusies tikai saistībā ar ieguldījumu darbību, kas nav apliekama ar nodokli, tomēr ir iespējams saistīt šīs izmaksas un saimniecisko darbību, kas tiek subsidēta ar ienākumiem no ieguldījumiem, kuri rodas ieguldījumu rezultātā, lai atļautu PVN atskaitīšanu, ievērojot pakārtotas saimnieciskās darbības veidu un apjomu, par ko ir tiesības uz PVN atskaitīšanu? Kādā apjomā ir svarīgi ņemt vērā nolūku, ar kādu radītie ienākumi tiek ieguldīti?

3) Vai ir jānošķir PVN, kas radies, lai nodrošinātu kapitalizāciju saimnieciskajai darbībai, un PVN, kas rada savu ienākumu plūsmu, atšķirīgu no jebkuras ienākumu plūsmas, kas izriet no pakārtotas saimnieciskās darbības?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

17 Vispirms jānorāda, pirmkārt, ka ar PVN direktīvu, kas stājusies spēkā 2007. gada 1. janvārī, ir atcelta Sestā direktīva, salīdzinājumā ar to neizdarot grozījumus pēc būtības. Tā kā atbilstošo PVN direktīvas normu piemērojamība būtībā ir identiska Sestās direktīvas normu piemērojamībai, Tiesas judikatūra attiecībā uz pēdējo minēto direktīvu ir piemērojama arī PVN direktīvai.

18 Otrām kārtām, no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka pamatlieta attiecas uz laikposmu, kurā sākotnēji bija spēkā Sestā direktīva un pēc tam – PVN direktīva. Tādējādi PVN direktīvas 168. panta a) punkta interpretācija, kas ir izdarīta šajā spriedumā, ir jāuzskata par derīgu arī attiecībā uz Sestās direktīvas 17. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

19 Pēc tam, kad ir izdarīti šie precizējumi, jānorāda, ka ar šiem jautājumiem, kas ir jāpārbauda kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai PVN direktīvas 168. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nodokļu maksātājam, kas veic gan darbības, kuras tiek apliktas ar PVN, gan darbības, kuras ir atbrīvotas no šī nodokļa, un kas iegulda ziedojumus un dotācijas, ko tas saņem, fondā un izmanto no šī fonda gūtos ieņēmumus, lai segtu savas darbības kopējās izmaksas, ir atļauts atskaitīt atbilstoši pieskaitāmajām izmaksām priekšnodoklī samaksāto PVN, kas attiecas uz ar šo ieguldīšanu saistītajiem izdevumiem.

20 Vispirms ir jāatgādina, ka šis nodoklis – lai gan PVN direktīvā ir noteikta ļoti plaša PVN piemērošanas joma – attiecas tikai uz darbību, kam ir saimniecisks raksturs. No šīs direktīvas 2. panta, kurā ir definēta PVN piemērošanas joma, izriet, ka šis nodoklis tiek piemērots tikai tām piegādēm un pakalpojumiem, kas ir sniegti par atlīdzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 5. jūlijs, *Marle Participations*, C-320/17, EU:C:2018:537, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 Attiecībā uz šo pēdējo minēto nosacījumu no Tiesas judikatūras izriet, ka iespēja kvalificēt preču vai pakalpojumu piegādi kā darījumu, kas veikts par atlīdzību, prasa, lai pastāvētu darījums starp pusēm, kurā ir noteikta cena vai pretvērtība, un ka šī preču piegāde vai šī pakalpojumu sniegšana ir notikusi "par atlīdzību" PVN direktīvas 2. panta izpratnē tikai tad, ja pastāv tieša saikne starp piegādāto preci vai sniegto pakalpojumu un saņemto pretvērtību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 5. jūlijs, *Marle Participations*, C-320/17, EU:C:2018:537, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

22 Otrkārt, ar PVN direktīvu iedibinātās atskaitījumu sistēmas mērķis ir pilnībā atbrīvot uzņēmēju no visas ar PVN, kas maksājams vai samaksāts saistībā ar tā veikto saimniecisko darbību, uzliktās nastas. Tādējādi kopējā PVN sistēma nodrošina pilnīgu neitralitāti attiecībā uz nodokļa piemērošanu visām saimnieciskajām darbībām neatkarīgi no šo darbību mērķiem vai rezultātiem – ar noteikumu, ka pašām minētajām darbībām principā ir piemērojams PVN (spriedums, 2018. gada 5. jūlijs, *Marle Participations*, C-320/17, EU:C:2018:537, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Turklāt no PVN direktīvas 168. panta izriet, ka, lai ieinteresētajai personai būtu tiesības atskaitīt nodokli, ir svarīgi, lai tā, pirmkārt, būtu "nodokļa maksātāja" šīs direktīvas izpratnē un, otrkārt, lai preces vai pakalpojumus, kas norādīti, lai pamatotu minētās tiesības, nodokļa maksātāja būtu iepriekš izmantojusi saviem ar nodokli apliekamajiem darījumiem, un lai iepriekš šīs preces būtu piegādājis vai pakalpojumus būtu sniedzis cits nodokļa maksātājs (spriedums, 2018. gada 5. jūlijs, *Marle Participations*, C-320/17, EU:C:2018:537, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Tādējādi darījumi, kas neietilpst PVN direktīvas piemērošanas jomā vai tie, kas ir atbrīvoti no PVN, arī principā nerada atskaitīšanas tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 14. septembris, *Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments*, C-132/16, EU:C:2017:683, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai nodokļa maksātājam tiktu atzītas priekšnodoklī samaksātā PVN atskaitīšanas tiesības, ir jāpastāv tiešai un tūlītējai saiknei starp sākotnējo konkrēto darījumu un vienu vai vairākiem pakārtotiem darījumiem, kas rada atskaitīšanas tiesības. Tiesības atskaitīt PVN, kas samaksāts par sākotnēji iegādātām precēm vai pakalpojumiem, paredz, ka šīs preces vai šī pakalpojuma iegādes izdevumi veido daļu no to darījumu cenas, par kuriem nākotnē jāmaksā nodoklis, kas rada atskaitīšanas tiesības (spriedums, 2017. gada 14. septembris, *Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments*, C-132/16, EU:C:2017:683, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Tomēr nodokļa maksātājam tiek atzītas tiesības atskaitīt nodokli arī tad, ja, pat nepastāvot tiešai un tūlītējai saiknei starp konkrētu sākotnēji veiktu darījumu un vienu vai vairākiem pakārtotiem darījumiem, kas rada atskaitīšanas tiesības, attiecīgo preču vai pakalpojumu izmaksas ietilpst šā nodokļa maksātāja pieskaitāmajās izmaksās un kā tādas veido daļu no tā pārdodamo preču vai sniegto pakalpojumu cenas, jo šādām izmaksām ir tieša un tūlītēja saikne ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību kopumā (spriedums, 2017. gada 14. septembris, *Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments*, C-132/16, EU:C:2017:683, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 No tā izriet, ka vienā vai otrā gadījumā šādas tiešas un tūlītējas saiknes esamība nozīmē, ka sākotnējās preču vai pakalpojumu izmaksas ir attiecīgi iekļautas vai nu pakārtotu konkrēto darījumu cenā, vai nodokļa maksātāja piegādāto preču un sniegto pakalpojumu cenā tā saimnieciskās darbības ietvaros (spriedums, 2013. gada 30. maijs, X, C-651/11, EU:C:2013:346, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Šajā gadījumā, lai atbildētu uz jautājumu, vai tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, ir iespējams atskaitīt samaksāto PVN, kas attiecas uz izdevumiem, kuri saitīti ar ziedojumu un dotāciju ieguldīšanu fondā, lai radītu līdzekļus, kas segtu tādas izglītības iestādes, kāda ir Kembridžas Universitāte, darbības kopējās izmaksas, vispirms ir jānosaka, vai šo ziedojumu un šo dotāciju saņemšana, kā arī to ieguldīšana fondā ir saimnieciska darbība PVN direktīvas izpratnē un šajā ziņā ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā.

29 Šajā ziņā jākonstatē, ka, savācot un iegūstot ziedojumus un dotācijas, Kembridžas Universitāte nerīkojas kā nodokļa maksātājs. Lai to uzskatītu par nodokļa maksātāju, personai ir jāveic saimnieciska darbība, tas ir, darbība, kas tiek veikta par atlīdzību. Tā kā ziedojumi un dotācijas, kas galvenokārt tiek maksātas subjektīvu iemeslu dēļ, labdarībai un pēc nejaušības principa, nav atlīdzība par kādu saimniecisku darbību, to savākšana un iegūšana neietilpst PVN piemērošanas jomā (šajā ziņā skat. spriedumu, 1994. gada 3. marts, *Tolsma*, C-16/93, EU:C:1994:80, 17. un 19. punkts). Minētais, kā izriet no šī sprieduma 24. punkta, parāda, ka priekšnodoklī samaksātais PVN, kas attiecas uz iespējamiem izdevumiem, kuri tiek izdarīti saistībā ar ziedojumu un dotāciju ieguvi, neatkarīgi no tā, kāda iemesla dēļ šie ziedojumi un šīs dotācijas ir saņemtas, nav atskaitāms.

30 Darbībai, kas ir ziedojumu, kā arī dotāciju ieguldīšana, un ar šo ieguldīšanas darbību saistītajām izmaksām attiecībā uz PVN ir jāpiemēro tāds pats režīms kā darbībai, kam nav saimnieciska rakstura un ko veido to iegūšana un iespējamās ar to saistītās izmaksas. Šāda finanšu ieguldīšanas darbība Kembridžas Universitātei, tāpat kā privātam ieguldītājam, ir ne tikai līdzeklis, kas ļauj radīt ienākumus no tādējādi iegūtiem ziedojumiem un dotācijām, bet arī darbība, kas ir tieši piesaistāma to saņemšanai, un tātad ir vienīgi šīs darbības, kas nav saimnieciskā darbība, tiešs turpinājums. Tādējādi priekšnodoklī samaksātais PVN, kas attiecas uz izdevumiem, kuri saistīti ar šo ieguldīšanu, arī nevar tikt atskaitīts.

31 Protams, fakts, ka izdevumi ir radušies, lai saņemtu pakalpojumu saistībā ar darbību, kam nav saimnieciska rakstura, pats par sevi neizslēdz, ka šie pēdējie minētie rada atskaitīšanas tiesības saistībā ar nodokļu maksātāja saimniecisko darbību, ciktāl tie ir iekļauti to sākotnējo konkrēto darījumu cenā, kas tiek veikti pakārtoti, vai to preču vai pakalpojumu cenā, ko nodokļu maksātājs sniedz šīs saimnieciskās darbības ietvaros (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 26. maijs, *Kretztechnik*, C-465/03, EU:C:2005:320, 36. punkts).

32 Tomēr šajā gadījumā no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka, pirmkārt, izmaksas, kas saistītas ar attiecīgajā fondā ieguldīto ziedojumu un dotāciju pārvaldību, nav iekļautas pakārtoti veikta konkrēta darījuma cenā. Otrkārt, ciktāl no šīs lietas materiāliem izriet, ka Kembridžas Universitāte ir bezpeļņas izglītības iestāde un ka aplūkojamās izmaksas tiek izdarītas, lai radītu līdzekļus, kas tiek izmantoti visu šīs universitātes pakārtoti veikto darījumu izmaksu segšanai un kas tādējādi ļauj samazināt pēdējās minētās piegādāto preču un pakalpojumu cenu, šie izdevumi nevar tikt uzskatīti par elementiem, kas veido šo cenu un kas tātad neietilpst minētās universitātes pieskaitāmajās izmaksās. Tā kā šajā gadījumā nepastāv tieša un tūlītēja saikne ne starp minētajām izmaksām un pakārtoti veiktu konkrētu darījumu, ne starp tām un Kembridžas Universitātes darbību kopumā, PVN, kas attiecas uz tiem pašiem izdevumiem, katrā ziņā nav atskaitāms.

33 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka PVN direktīvas 168. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nodokļu maksātājs, kas veic gan darbību, kurai tiek piemērots PVN, gan darbību, kura ir atbrīvota no PVN, kas iegulda ziedojumus un dotācijas, kurus tas saņem, investējot tos fondā, un kas izmanto no šī fonda gūtos ieņēmumus, lai segtu savas darbības kopējās izmaksas, nevar atskaitīt par pieskaitāmajām izmaksām priekšnodoklī samaksāto PVN, kas attiecas uz ar šo ieguldīšanu saistītajiem izdevumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

34 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) izdod rīkojumu:

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nodokļu maksātājs, kas veic gan darbību, kurai tiek piemērots PVN, gan darbību, kura ir atbrīvota no PVN, kas iegulda ziedojumus un dotācijas, kurus tas saņem, investējot tos fondā, un kas izmanto no šī fonda gūtos ieņēmumus, lai segtu savas darbības kopējās izmaksas, nevar atskaitīt par pieskaitāmajām izmaksām priekšnodoklī samaksāto PVN, kas attiecas uz ar šo ieguldīšanu saistītajiem izdevumiem.

[Paraksti]